

Kl. 20:42

(Privatist)

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Fordelene ved forslag B 55 er mange og værd at bemærke og hæfte sig ved på trods af de måske lige lovlig flyvske bemærkninger. Jeg synes, at man skal huske på, at det er beslutningsforslaget og ikke bemærkningerne, vi vedtager, og derfor skal vi forholde os til beslutningsforslaget, som det er formuleret.

Fordelene er jo bl.a., at folk, som kommer til Danmark og får et dansk statsborgerskab, ikke nødvendigvis behøver at blive løsnet fra det statsborgerskab, de i forvejen har. De kan altså bevare en følelsesmæssig tilknytning og en reel tilknytning til deres gamle fædreland, samtidig med at de også kan få en tilknytning til deres nye fædreland. Derudover vil det jo også generelt kunne sørge for at forbedre integrationen. Det har man set gode erfaringer for i undersøgelser, der viser, at det faktisk kan have en positiv effekt for integrationen, at man har en dobbelt tilknytning, også til sit gamle fædreland. Der vil også være nogle mennesker, som i dag skal igennem en lang bureaukratisk øvelse for at bevise, at de har prøvet at blive løsnet deres hidtidige statsborgerskab, som vil få det nemmere, fordi de ikke skal igennem dette bureaukati, denne opslidende kamp, som hr. Søren Krarup jo så rigtigt fortalte at vi har mødt eksempler på.

Der er også en fordel i, at folk, der er født med dansk statsborgerskab og flytter til udlandet, kan bevare en tilknytning til Danmark. De kan bevare en tilknytning til det land, som de ikke alene følelsesmæssigt, men også i praksis har en tilknytning til, og som de måske vil genetablere også rent praktisk senere i tilværelsen. Det vil også hjælpe dem til at få øgede jobmuligheder i det land, som de er flyttet til og nu bor i. Det vil også kunne hjælpe dem til i mange tilfælde at få stemmeret i det land, som de er flyttet til, mens de af gode grunde ikke vil få stemmeret i det danske samfund.

Er der så kun fordele ved at stemme for B 55? Nej, selvfølgelig er der ikke det. Der kan være problemer med, hvilken stat der skal yde diplomatisk beskyttelse, hvis personer med dobbelt statsborgerskab skulle komme ud i en situation, hvor vedkommende er anklaget for kriminalitet. Der er reelle problemer: Hvilken stat skal tage sig af det? Vil staterne tage sig af det? Men det er jo til syvende og sidst et problem for den enkelte med det dobbelte statsborgerskab. Hverken forslagsstillerne eller jeg forestiller os jo, at man

tvinger folk til at få dobbelt statsborgerskab. Vi forestiller os, at folk selv kan vælge det. Det er voksne mennesker, der frit træffer et valg, kan blive oplyst om konsekvenserne og selv må leve med dem som myndige borgere.

Så kan man have en principiel modstand imod dobbelt statsborgerskab. Kan man have loyalitet over for flere lande? Kan man både have loyalitet over for sin far og sin mor? Det tror jeg godt man kan, det tror jeg de fleste mennesker har oplevet, og derfor kan man selvfølgelig også have loyalitet over for flere lande.

Vi har fået oplyst, at en lang række mennesker allerede i dag får dobbelt statsborgerskab. Danmark accepterer i udbredt omfang dobbelt statsborgerskab, så det kan jo ikke være rene principielle grunde, der gør, at man afviser det. For var det så principielt, ville man vel gribe mere ind over for det. De fleste lande i EU har allerede regler om dobbelt statsborgerskab. Langt de fleste europæiske borgere lever i nationer, der har dobbelt statsborgerskab. Internationalt, og især i vores del af verden, går det klart i en retning af, at man går væk fra modstanden imod dobbelt statsborgerskab.

Nu skal man ikke lade sig narre. Jeg synes ikke, at man i enhver situation bare skal se, i hvilken retning tingene går, og så ellers tage det synspunkt. Det er jo ikke nok i sig selv. Jeg har listet en række fordele, som der vil være ved det dobbelte statsborgerskab, men man kan selvfølgelig stå fast ved synspunktet om, at Danmark skal være det sidste land – sådan kan det endesom ikke indfører dobbelt statsborgerskab. Man kommer så til at stå forrest i historiens bagtrop ved at stå fast, men det kan jo også være en ønskeposition for nogle.

Kl. 20:47

Når alt det positive om forslaget er sagt – og jeg kan så godt tælle mig frem til, at det ikke ligefrem bliver vedtaget, når vi kommer til andenbehandlingen, hvis vi skulle komme så langt – vil jeg i virkeligheden hellere hæfte mig ved de positive bemærkninger, som jo kom fra politikerne fra både Venstre og Konservative, altså fra regeringspartierne. Jeg opfatter det egentlig ret positivt, at integrationsministeren sagde, at vi selvfølgelig skal forholde os til de konkrete problemstillinger med konkrete mennesker. Vi har jo alle sammen fået de henvendelser, vi har alle sammen hørt om de mennesker, som oplever problemerne konkret i deres hverdag. Derfor opfatter jeg det i virkeligheden som en åbning, når man både er i gang med at undersøge tinge-